

Magyar Intézményközi Információs Rendszer
Lelet napló: _____ Lsz.: 198 / 177
VI. B csoport: _____ szám.

J. V. SZTÁLIN

Meghalt.

Meghalt a nagy tanító, vezér és barát, íthagyott bennünket, felszabadítónk, mesterünk. Eltávozott tőlünk, aki mindig velünk volt harcunkban a szabad, jobb, új világért, aki a harcban utat mutatott és felfegyverzett bennünket éles fegyverekkel, akinek köszönhetjük Rákosi elvtársat és a forradalmi pártot. Az Ő neve oly drága volt nekünk. Azt irtuk új városunk homlokára. Az új vasmű, az izzó nagykohó, új egyetemek, textilkombinát, hidak; utak, a földeken dübörgő sztálinyeecek az Ő nevét idézik.

Mély megrendüléssel fogadtuk a hírt. Az utcákon fekete lobogók, fényképein gyászfátylak, a szemekben bánat. Körünk legnagyobb emberét veszítettük el Benne, az egész haladó emberiség nagy vezérét, a béke legfőbb örét. Az Ő neve zászló volt minden békeszerető, becsületes ember számára a világ minden táján, harci lobogó a felszabadulásért küzdő millióknak, világitó fátyla a munkásosztály élenjáró, harcoss pártjainak. Ezért gyászolják szerte a világon. Ezért mondta -Mario Bisogniere római gyümölcsárús: „Úgy érzem, mintha az apám halt volna meg.” Ezért szüntették be a munkát és emlékeztek meg Róla Ivry munkásai és Franciaország más üzemeinek dolgozói. Ezért borítják el virággal szobrát a külföldi szovjet nagykövetségeken és azért érkeznek részvétliratok tíz- és tízezrei a nagy szovjet néphez, a szovjet kormányhoz, a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottságához a világ minden részéből. Ravatalánál a gyászoló szovjet néppel együtt gondolatban ott áll az egész nemzetközi munkásmozgalom, az egész haladó emberiség.

Korunk lángelméje hunyt ki, a legnagyobb tudós, aki szellemének meszszeragyogó fényével bevilágította az emberiség jövőjének útját, a mi utunkat is. Korunk legnagyobb harcosa dőlt ki a sorból, aki ezen a ragyogó, de veszélyteli úton az osztályellenség dühödő támadásai közben biztos kézzel, a legélesebb fegyverekkel vívta a harcot az előrehaladásért, s vezette, fegyverezte fel a munkásosztályt, a dolgozókat az egyedüli tudományos elmélettel és az új társadalom felépítéséért folyó harc mély tapasztalataival.

Lenin és Sztálin vitték tovább Marx és Engels nagy hagyatékát, vezették a munkásosztály forradalmi harcát felszabadulásáért, fejlesztették tovább a marxizmus elméletét. Leninnel együtt Ő alkotta, nevelte és ezedte acélossá a kommunisták pártját, lelkesítette és vezette harcba az orosz proletariátust. Oroszország elnyomott népeit és vívta ki a világ első proletárforradalmát, alapította meg a világ első szocialista államát. Lenin halhatatlan ügyét folytatva, a szocializmus világtörténelmi győzelmére vezette a szovjet népet. A nagy szovjet nép az Ő vezetésével verte le a fasizmust és mentette meg az emberiséget a barbárságtól, a leigázástól. Sztálin elvtárs fegyverezte fel a pártot és a szovjet népet a kommunizmus építésének nagy és világos programjával, mutatta meg a mi ragyogó jövőnket is.

Szilárdan, elszánt kitartással állt az első lépésektől kezdve szíve utolsó dobbanásáig azon a nehéz posztton, a kommunista párt és a szovjet állam élén, ahová a munkásosztály, a dolgozó nép állította Őt. Az emberiség nagy ügyének élharcosa lett, mert messze kimagaslott a mi nemzedékünkben, mint

síkság fölé a sziklabérc emelkedik, amely a síkságból emelkedett ki és azon nyugszik. Egész tevékenységének alapját az képezte, hogy soha nem szakadt el a tömegektől, amelyek mérhetetlenül bíztak benne, tisztelték és szerették. Az élre emelték őt, mert meggyőződtek róla, hogy hús a húsból és vér a vérből, aki felismerte a tömegek lé érdekeit, aki mélyen hitt a tömegek alkotóképességében, és tudatos életének minden percét arra szentelte, hogy a teljes felszabadulásért harcba vigye az elnyomottakat és mozgósítsa őket az emberiség legragyóbb álma: a kommunizmus felépítésére.

Valóban óriás volt, igazi vezér, aki betöltötte azt a törvényt, hogy a felszabadulásért és magasabbrendű társadalomért harcba induló tömegeket csak az vezetheti, aki ismeri a harc törvényeit és az elnyomott osztályok érdekében alkalmazni is képes a társadalmi harc törvényeit. Sztálin elvtárs, a társadalom nagy mérnöke, betöltötte azt a törvényt is, hogy csak az viheti előre az emberiség ügyét, aki ismeri a társadalomfejlődés törvényeit, és így uralma alá veheti őket. A társadalmi szabadságért csak az küzdhet eredményesen, aki maga is szabad ember. Sztálin elvtárs legújabb, utolsó zseniális művében, végrendeletében, amelyet főbbi nagyszerű alkotásaival együtt örökül hagyott ránk, megtanít bennünket arra, hogy mit értsünk szabadságon, feltárja, hogy hogyan válhatunk teljesen szabadokká. Engelst idézi, aki a szabadságot „felismert szükségszerűségnek” nevezi. Ez azt jelenti, — magyarázza meg Sztálin elvtárs — „hogy az emberek, miután megismerték az objektív törvényeket (a „szükségszerűséget”), teljesen tudatosan alkalmazzák őket a társadalom érdekében.” Szabad ember volt Sztálin elvtárs, teljesen tudatos ember, első a szabad emberek közt, és a mi nagy tanítónk azt akarja, hogy mi is, az egész jövő emberiség, szabadok legyünk.

Sztálin elvtárs eltávozott tőlünk, de mégis velünk marad. Örökbe hagyta ránk harcos életének gazdag tapasztalatait: zseniális műveit, és hatalmas alkotásait: a halhatatlan pártot és a legyőzhetetlen szovjet államot. Olyan példát állított elénk, amely valóban méltó a követésre. Az alkotó munkára, a harcos lelkesítésnek olyan módszereit, amelyek tévedhetetlen biztonsággal vezetnek győzelemre. Ez a hagyaték arra kötelez bennünket, hogy fáradhatatlanul tanulmányozzuk és mindig mélyebbre hatoljunk be mélységeibe. Sztálin elvtárs élete, példája arra kötelez, hogy igyekezzünk minden erőnket megfeszítve, legjobb képességeink szerint előre vinni az ő nagy ügyét, közös nagy ügyünket, az új társadalom felépítését. Sztálin elvtárs tanításainak szellemében, az ő harcos példája nyomán kell nevelnünk az egész dolgozó népet hősi helytállásra a mindennapi munkában, bátor kiállásra minden nehézséggel szemben.

Sztálin elvtársat, a barátot, a tanítót, a vezért gyászolja népünk. Gyászolja, mert mint Sztálin elvtárs legjobb magyar tanítványa, Rákosi elvtárs írja: „A magyar nép Sztálinban nemcsak a kőszáli sást látja, de a dolgozók mély, egészséges ösztönével megérezte és meglátta a kőszáli sas, a korszakot formáló vezérférfitő alakja mögött a melegszívű, hús-vér embert. Megérezte és szívébe zárta az ezer gonddal küzdő dolgozók megértő barátját, az elnyomott nők felszabadítóját, az ifjúság előtt a jövő kapuját szélesre táró, mindnyájunkhoz emberileg is közelálló Sztálin apánkat.” A nagy tanító, vezér és barát eltávozott, de itt vannak tanítványai, elvtársai, akik megvédik és folytatják azt, amit ő hagyott örökül. Sztálin elvtárs hadserege, tábora megszámlálhatatlan és legyőzhetetlen. Zárjuk még szorosabbra sorainkat és tömörüljünk még jobban nagy pártunk, Sztálin elvtárs hű tanítványa, Rákosi elvtárs köré. Kovácsoljuk még szorosabbá, szétéphetelenné azt az egységet, amely bennünket a nagy szovjet néphez, a hatalmas Szovjetunió vezette hékétáborhoz, a nemzetközi munkásmozgalomhoz fűz. Emeljük magasra a halhatatlan Sztálin zászlaját és alatta szoros egységbe tömörülve elszántan, éberen harcoljunk a külső és belső ellenség ellen, dolgozzunk a szocializmus újabb győzelmeiért hazánkban, küzdjünk a béke ügyének diadaláért az egész világon.

Kerékgyártó Elemér